

2008. március 12., szerda

Az EU vidéki területein a nők helyzete

P6_TA(2008)0094

Az Európai Parlament 2008. március 12-i állásfoglalása az EU vidéki területein a nők helyzetéről (2007/2117(INI))

(2009/C 66 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződésre, és különösen annak 3. és 13. cikkére,
- tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozatra (2007–2013 közötti programozási időszak) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2006. december 15-i 1974/2006/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a valamely önálló vállalkozói tevékenységet – ideértve a mezőgazdasági tevékenységet is – folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terheségi és anyasági védelméről szóló, 1986. december 11-i 86/613/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i, 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nők és férfiak esélyegyenlőségének az európai strukturális alapokba való beépítéséről szóló, 1996. december 2-i tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,
- tekintettel a strukturális alapok felhasználásában a nők és férfiak esélyegyenlősége célkitűzéseiről szóló, 2003. március 13-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Tanács „Foglalkoztatás vidéki területeken az európai foglalkoztatási stratégia keretében” című, 2003. július 22-i következtetéseire ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel „Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának (EU SDS) felülvizsgálata – A megújult stratégia” című dokumentumra ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a tavaszi Európai Tanácshoz intézett, „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – A lisszaboni stratégia új kezdete” című közleményére (COM(2005)0024),

⁽¹⁾ HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

⁽²⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

⁽³⁾ HL L 368., 2006.12.23., 15. o.

⁽⁴⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 359., 1986.12.19., 56. o.

⁽⁶⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽⁷⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o.

⁽⁸⁾ HL C 386., 1996.12.20., 1. o.

⁽⁹⁾ HL C 61. E, 2004.3.10., 370. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 186., 2003.8.6., 3. o.

⁽¹¹⁾ Az 10117/06. sz. tanácsi dokumentum, 2006.6.9.

2008. március 12., szerda

- tekintettel a Bizottság „A nemek közötti bérszakadék elleni küzdelem” című közleményére (COM(2007)0424),
 - tekintettel „Foglalkoztatás a vidéki térségekben: a munkahelyhiány enyhítése” című bizottsági közleményre (COM(2006)0857) és az ehhez mellékelt bizottsági személyzeti munkadokumentumra (SEC(2006)1772),
 - tekintettel „A vidékfejlesztésben aktív nők: a vidéki Európa jövőjének biztosítása” című kiadványra ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A foglalkoztatás vizsgálata a vidéki területeken (SERA) 2006” című dokumentumra,
 - tekintettel a „Videkfejlesztés az Európai Unióban – Statisztikai és gazdasági információk” című 2006. évi jelentésre,
 - tekintettel a 2000. március 23–24-i liszaboni Európai Tanácsnak a foglalkoztatásról és a növekedésről szóló liszaboni stratégiára vonatkozó következtetéseire,
 - tekintettel a Salzburgban 2003. november 12–14-én megrendezett, második Európai Vidékfejlesztési Konferencia „Vessük el a vidék jövőjének magjait – egy törekvéseinknek megfelelő politika létrehozása” című következtetéseire,
 - tekintettel az Élet- és Munkafeltételek Javításáért Európai Alapítvány (Eurofound) következő tárgyú jelentéseire: „Az életminőségről szóló első európai felmérés: különbségek a városi és a vidéki élet között”, „Társadalmi tőke és munkahelyteremtés a vidéki Európában”, „Női vállalkozások a vidéki területeken”,
 - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2005. július 12-i 2005/600/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló, 2007. évi közös jelentésre ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2006. március 23-i és 24-i brüsszeli Európai Tanács által elfogadott, nemi esélyegyenlőségről szóló európai paktumra,
 - tekintettel a nők bérezetlen munkájának értékeléséről szóló, 1993. június 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió vidéki térségeiben élő nőkről a közös agrárpolitika féldíjs felülvizsgálata összefüggésében hozott, 2003. július 3-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, illetve a 2006–2010 közötti időszakra vonatkozó, a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó ütemtervről szóló, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0031/2008),
- A. mivel európai szempontból a vidéki területekkel ⁽⁷⁾ a közös agrárpolitika (KAP) foglalkozik; mivel ezen állásfoglalás a KAP második pillérével, vagyis a vidékfejlesztéssel foglalkozik és mivel mindazonáltal a társadalom- és gazdaságpolitikát is figyelembe kell venni,

⁽¹⁾ Mezőgazdasági Főigazgatóság, Európai Bizottság, 2000.

⁽²⁾ HL L 205., 2005.8.6., 21. o.

⁽³⁾ A Tanács 6694/07. számú dokumentuma, 2007.2.23.

⁽⁴⁾ HL C 194., 1993.7.19., 389. o.

⁽⁵⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 882. o.

⁽⁶⁾ HL C 301. E., 2007.12.13., 56. o.

⁽⁷⁾ A vidéki területek meghatározását a 2006/144/EK határozattal összefüggésben fogadták el. A Bizottság következetesen alkalmazta az OECD módszertanát. Az OECD módszertanának alapja a népsűrűség (OECD, Vidéki mutatók kialakítása a területi politika megteremtéséhez, Párizs, 1994). Kétlépcsős megközelítésre alapul: először a helyi egységeket (pl. az önkormányzatokat) azonosítják vidékiként, amennyiben népsűrűségük 150 lakos/négyzetkilométer alatt van. Ezt követően a régiókat (pl. NUTS 3 és NUTS 2) az alábbi 3 kategória egyikébe sorolják:

– Alapvetően vidéki térség (PR): amennyiben a régió lakosságának több mint 50 %-a vidéki közösségekben él (ahol a népsűrűség kevesebb mint 150 lakos/km²)

– Köztes régió (IR): amennyiben a régió lakosságának 15–50 %-a vidéki helyi egységekben él

– Túlnyomóan városi térség (PU): amennyiben a régió lakosságának kevesebb mint 15 %-a él vidéki helyi egységekben.

A 27 tagú EU 1284 NUTS 3 régiója nagyjából egyenlő mértékben oszlik meg e három vidéki/városi kategória között. A Bizottság jelenleg olyan alternatív meghatározásokon dolgozik, amelyek jobban tükrözik a lényegében vidéki területek sokféleségét, a városi peremterületeket is ideértve.

2008. március 12., szerda

- B. mivel az Európai Unió egyik legfőbb vidékfejlesztési politikai célkitűzése a vidéki területeken az életminőség javítása, illetve a gazdasági tevékenységek diverzifikálásának előmozdítása,
- C. mivel ahhoz, hogy vonzóbbá tegyünk a vidéki területeket, a fenntartható, integrált fejlődés támogatása és új foglalkoztatási lehetőségek, valamint kiváló minőségű egészségügyi és szociális szolgáltatások megteremtése szükséges, különösen nők és fiatalok számára,
- D. mivel a vidéki területeket érintő gazdasági és társadalmi változások egyáltalán nem egyformán érintik a nőket, hiszen némelyek számára lehetőséget kínálnak, másokat viszont igen komoly kihívásokkal és problémákkal szembesítenek,
- E. mivel a növekedés előmozdításáról és a szociális piacgazdaság támogatásáról szóló lisszaboni célkitűzések csak a nők munkaerőpiacon való igen jelentős potenciáljának mind a vidéki, mind a városi térségekben való, teljes körű kihasználásával teljesülhetnek,
- F. mivel a nők munkáját gyakorta kiaknázandó, korlátlan természeti erőforrásnak tekintik, és mivel emellett a munkaerőpiac méltánytalan szegregációja egyre merevebbé válik,
- G. mivel a férfiak és a nők foglalkoztatási rátája egyaránt alacsonyabb a vidéki térségekben, emellett pedig számos nő sohasem válik aktívvá a hivatalos munkaerőpiacon, és ezért nem regisztrálják őket munkanélküliként, illetve a munkanélküliségi statisztikákban sem szerepelnek, mivel a vidéki térségeket kedvezőtlenül érinti a magas színvonalú munkalehetőségek hiánya,
- H. mivel a 86/613/EGK irányelv végrehajtása nem volt sem eredményes, sem az irányelv eredeti célkitűzéseit nem teljesítette, különösen a kisegítő házastársak jogállásának javítása tekintetében,
- I. mivel a vidéki területeken számos nő szakmai tevékenységhez fogható foglalkozást folytat, azonban ezeket ilyenként nem ismerik el, nem védik és nem fizetik meg,
- J. mivel csak kevés nő tulajdonosa mezőgazdasági üzemnek – amelyek rendszerint kisméretű, alacsony hasznú gazdasági egységek –, és a vidéki térségekben a legtöbb nő az üzem (mezőgazdasági vagy állattenyésztő) kizárólagos tulajdonjogával rendelkező férfi családtagja (apa, testvér vagy férj) mellett dolgozik;
- K. mivel a tagállamok között és az egyes tagállamokon belül a vidéki térségek helyzete között jelentős eltérések mutatkoznak, és mivel ezért minden olyan vidéki térségnek, ahol eltérő fejlődési potenciál van jelen, megfelelő támogatásban kell részesülnie, az ottani lakosokkal együtt,
- L. mivel a vidéki térségek magas életszínvonalat kínálhatnak a kisgyermekes családoknak és az időseknek, azonban még mindig számos kihívással kell szembenéznük, úgymint az oktatási és képzési infrastruktúra minden szinten jelentkező hiánya, a nem megfelelő szociális szolgáltatási hálózatok, amelyek nélkülözik pl. az elegendő számú, megfelelő gyermekgondozási létesítményt, a házi gondozási szolgáltatásokat és az idősek, betegek vagy fogyatékosok ellátását, továbbá szembe kell nézniük a folyamatban lévő mezőgazdasági szerkezetátalakítási és környezetvédelmi intézkedések okozta nyomással,
- M. mivel a nők által a helyi és a közösségi fejlődés terén betöltött jelentős szerep nem megfelelően tükröződik a vonatkozó döntéshozatali folyamatban való részvételükben,
- N. mivel a nők elsősorban a családjukon belül és azzal kapcsolatban vállalnak önkéntes munkát, a család pedig az alapvető társadalmi egység,
- O. mivel a vidéki térségeket különösen érinti az elöregedő népesség, az alacsony népsűrűség és egyes területeken az elnéptelenedés problémája,
- P. mivel a gazdaságilag aktív életkorú nők elvándorlásának eredményeként a vidéki népesség „elférfiasodik”, és ez kedvezőtlen következményekkel jár a közösség életminőségét és a demográfiai trendeket tekintve,

2008. március 12., szerda

- Q. mivel a nők egyes területeken különösen sok időt szentelnek annak, hogy gyermekeiket és más családtagjaikat gépkocsin szállítsák orvoshoz, iskolába és sportolni, és mivel a fiatalok hátrányos helyzetben vannak a helyi tömegközlekedési szolgáltatások hiánya miatt, és így kevesebb lehetőségük nyílik szakképzésben való részvételre vagy munkavállalásra,
- R. tekintettel az információhoz és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés – különösen a nők esetében fennálló – akadályai a vidéki térségeken jelentősebbek,
- S. mivel a vidéki térségek valós lehetőségeket kínálnak az új ágazatokban, illetve a leginkább nők irányította vidéki rekreációs szolgáltatások, a kézművesség és az idegenforgalom terén meglévő növekedési potenciáljukra, amely területek jelentős gazdasági tényezőt jelentenek a kevésbé fejlett, azonban természeti értékekkel rendelkező területeken,
- T. mivel fokozottabban kell foglalkozni a nemek kérdését érintő költségvetéssel, figyelemmel a vidékfejlesztési programok hatékony irányítására, és különösen arra, hogy e területeken a támogatások jobban célozzák a nők sajátos szükségleteit,
- U. mivel az egyenlőtlenségek megszüntetése és a férfiak és nők esélyegyenlőségének elősegítése az 1260/1999/EK rendelet fő célkitűzései,
1. meggyőződése, hogy a nemek esélyegyenlőségének a vidéki ágazatban való érvényesítése kulcsfontosságú nem csupán a nők és a férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, hanem a gazdasági növekedés és a fenntartható vidékfejlesztés tekintetében is;
 2. felhívja a Bizottságot az e jelenséggel kapcsolatos statisztikai adatok és információk javítására, illetve az EU vidéki területeiről való elvándorlás mintáinak, fő okainak és következményeinek elemzésére; felhívja a tagállamokat, hogy alakítsanak ki olyan stratégiákat, amelyek célja a vidéki területeken élő, különösen pedig a magasan képzettek nők elvándorlásának visszaszorítása;
 3. felhívja a tagállamokat, hogy a regionális és helyi hatóságokkal és az üzleti vállalkozásokkal együttműködve alakítsanak ki ösztönzőket a nők oktatási és képzési szintjének javítására és munkaerőpiacon való részvételük elősegítésére, különösen a nőket e munkaerőpiacon érő megkülönböztetés megszüntetésével, a vidéki területeken a szegénység és a társadalmi kirekesztés problémájának kezelése céljából; megállapítja, hogy a szegénység széles körben jelen van a vidéki közösségekben, különösen az új tagállamokban;
 4. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el megfelelő intézkedéseket az önálló vállalkozói tevékenységet folytató anyák számára az anyasági és betegszabadsággal kapcsolatban;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen a szegénységre és a társadalmi kirekesztésre vonatkozó statisztikákat, amelyek nem csupán nemek és életkor, hanem városi és vidéki dimenziók mentén történő bontást is tartalmaznak;
 6. felhívja a tagállamokat a mezőgazdaságra épülő vidéki területekről a szélesebb gazdasági alapokon nyugvó vidéki területekre történő átállásra;
 7. felhívja a tagállamokat olyan politikák végrehajtására, amelyekkel a vidéki területeken élő nők általános életfeltételei javíthatók, különös tekintettel a fogyatékkal élő, a nemi erőszak áldozatául esett, a bevándorló, a nemzetiségi kisebbséghez tartozó, valamint a megkülönböztetés egyéb formáit elszenvedő nőkre, továbbá a vidéki területek jövőjének elérhető vidéki szolgáltatások – pl. postai szolgáltatások, szélessávú és új alkalmazott technológiai szolgáltatások, kulturális és sportközpontok, tűzoltóbrigádok – és általános közszolgáltatások útján történő megóvására;
 8. felhívja az Európai Unió intézményeit, a tagállamokat, valamint a regionális és a helyi hatóságokat arra, hogy vidéken könnyítsék meg az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférést, és a vidéki nőkre irányuló politikák és tevékenységek útján mozdítsák elő az esélyegyenlőséget az említett hozzáféréssel összefüggésben;

2008. március 12., szerda

9. felhívja a tagállamokat a nők vállalkozókészségének támogatására, női vállalkozói hálózatok, női vállalkozók számára kialakított gyámsági/segítői modellek vagy szövetségek segítésére, valamint olyan kezdeményezések megtervezésére, amelyek célja a vidéki térségekben élő nők vállalkozói magatartásának, készségeinek és képességeinek javítása, valamint a nőknek a vállalatok és társaságok vezető testületeiben való részvételének elősegítése;
10. felhívja az Európai Unió intézményeit, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy támogassák vidéken az innovatív, elsődleges mezőgazdasági termelő vállalkozások létrehozását népszerűsítő és ezzel kapcsolatos tanácsadási projekteket, amelyek célja a főként nők által betöltendő munkahelyek biztosítása, melyek fő cselekvési területei a felesleges vagy nem megfelelően hasznosított termékek hasznosítása, a mezőgazdasági termékek hozzáadott értékének növelése és kereskedelmi elárúsítóhelyek felkutatása, új technológiák alkalmazása, valamint a regionális gazdasági diverzifikáció, illetve olyan szolgáltatások erősítése, amelyek lehetővé teszik a munka és a családi élet összeegyeztetését;
11. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a vidéken élő nőkre vonatkozó innovatív intézkedések pénzügyi támogatását; felhívja a Bizottságot LEADER hálózatépítő projektek létrehozására, tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok kicserélése céljából;
12. hangsúlyozza, hogy a nők munkáját amennyire csak lehet, meg kell becsülni, beleértve azon bevándorló nők munkáját, akiknek családja nem rendelkezik a földeken munkát biztosító gazdasággal, és akiket különösen sújtanak a mezőgazdasági munkát végző nők helyzetéből adódó nehézségek;
13. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a gazdálkodásban és a kis- és középvállalkozásokban (KKV-k) részt vevő – rendszerint nőnemű – partnerek jelentős csoportját, akik sok tagállamban a jogállás hiányától szenvednek, ami különféle sajátos pénzügyi és jogi problémákhoz vezet az anyasági és betegszabadsággal, a nyugdíjjogosultság megszerzésével és a szociális biztonsághoz való hozzájutással kapcsolatban, valamint válás esetén;
14. felhívja a tagállamokat, hogy a nők mezőgazdasági ágazatban fennálló jogainak teljes elismerése céljából támogassák a közös tulajdon jogi fogalmát, valamint a társadalombiztosítási szempontból ennek megfelelő védelmet és munkájuk elismerését;
15. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak ideológiai és pénzügyi támogatást a díjazás nélküli vagy az önkéntes munka tekintetében; hangsúlyozza a női szervezetek által ezzel összefüggésben végzett jelentős szociális munkát; mindazonáltal felhív a struktúrák olyan átalakítására, amely lehetővé teszi a nők számára a fizetett aktív foglalkoztatáshoz való jobb hozzáférést;
16. kiemeli, hogy a vidéki térségekben a hagyományos szerepminták, illetve sok terület nem megfelelő infrastruktúrális – például gyermekgondozási intézményekkel való – ellátottsága miatt a nőket jobban érinti a rejtett munkanélküliség, mint a férfiakat;
17. felhívja a tagállamokat, hogy a regionális hatóságokkal együttműködve ösztönözzék a – különösen a munkanélküliséggel fenyegetett, 25 és 60 év közötti – nőket célzó regionális forrásközpontok létrehozását, illetve, hogy segítséget nyújtsanak számukra az egyéni vállalkozás kialakítása irányában tett lépések során, illetve abban, hogy a közösséggel való konzultáció és a szükségletek felmérése útján szolgáltatásokat alakítsanak ki saját közösségeikben;
18. felhívja a tagállamokat az oktatási és képzési létesítmények fejlesztésére, illetve a gyermekgondozási és az idősek, a betegek és a fogyatékkal élők gondozását célzó szociális szolgáltató hálózatok kifejlesztésének támogatására a vidéki férfiak és nők munkájának, családi és magánéletének összeegyeztetése eszközeként; ugyanakkor felhívja a tagállamokat az egészségügyi szolgáltatások, és különösen az egészségügyi alapellátási formák rendelkezésre állásának fejlesztésére; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak a vidéki területeken paramedicinális és sürgősségi orvosi szolgáltatásokat;
19. felhívja a figyelmet a vidéki térségekben az asszonyok és lányok elleni nemi és/vagy otthoni erőszakot övező erős tabura; felhívja a tagállamokat az áldozatok és az ilyen erőszak áldozatává válás kockázatának kitett személyek megfelelőbb védelmét és támogatását biztosító, megfelelő intézkedések meghozatalára;

2008. március 12., szerda

20. sürgeti a tagállamokat, hogy kezeljék a vidéki területeken a megfelelő közlekedési infrastruktúra hiányának kérdését, illetve alakítsanak ki kedvező politikákat a közlekedés mindenki, különösen a fogyatékkal élők számára történő elérhetővé tétele érdekében, mivel a közlekedés továbbra is a társadalmi kirekesztést és a társadalmi egyenlőtlenséget mélyítő tényező, amely elsősorban a nőket érinti;
21. felhívja a Bizottságot, hogy a vidékfejlesztési programok felülvizsgálata keretében szorosán kísérelje figyelemmel a nemek szempontjának a tagállamok által benyújtott vidékfejlesztési programokban történő érvényesítését;
22. üdvözli ezzel összefüggésben az ESF/EQUAL projekteket, amelyek a nők mezőgazdaságban és vidéken elfoglalt helyzetére kívánják felhívni a figyelmet, illetve javítani azt; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az ilyen projektek Európai Unión belüli népszerűsítésére;
23. felhívja a tagállamokat a vidéki területeken beruházó és a nők számára magas színvonalú foglalkoztatást kínáló vállalkozások támogatására;
24. felhívja az EU intézményeit, a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat a tudáscserét szolgáló fórumok megrendezésének és hasonló tevékenységeknek az ösztönzésére országon belül és nemzetközi szinten is, különös tekintettel a nők helyzetére a vidéki térségekben;
25. kiemeli azt a tényt, hogy a nők képviselői nem megfelelő a hivatalos vidéki vagy regionális irányító pozíciókban annak ellenére, hogy az „informális” közösségekben fontos társadalmi szerepet töltenek be a szociális tőke keletkezésének befolyásolásával, azzal, hogy részt vesznek az informális helyi hálózatokban (pl. önkéntes közösségi munka vagy különféle tematikus szövetségek keretében);
26. felhívja az adott nemzeti, regionális és helyi hatóságokat a nők helyi akciócsoportokba történő bevonásának, illetve a Leader-tengely mentén helyi partnerségek kialakításának ösztönzésére, továbbá az irányító testületekben a nemi szempontból kiegyensúlyozott részvétel biztosítására;
27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem azzal válaszolt a Parlament fent említett, 2003. július 3-i állásfoglalására, hogy felvállalta a 86/613/EGK irányelv radikális felülvizsgálatát, annak ellenére, hogy a Bizottság maga is elismeri, hogy az irányelv alkalmazása eddig hatástalan volt, és a tagállamokban csak jelentéktelen előrehaladást értek el az egyéni vállalkozó vagy mezőgazdaságban tevékenykedő személyeket segítő házastárs munkájának elismerése és számukra megfelelő védelem nyújtása terén; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végére terjessze be a mezőgazdasági üzemekben és a KKV-kban segítséget nyújtó nők számára független szociális és nyugdíj jogosultságokról rendelkező, felülvizsgált irányelvet;
28. mély sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a Bizottságtól még mindig nem érkezett semmiféle gyakorlati reagálás a Parlament által az egyéni vállalkozói tevékenységet végző személy házastársának helyzetével foglalkozó, előző állásfoglalásokra, amelyek az alábbiakra hívtak fel:
- a kiegészítő házastársak kötelező bejelentése annak érdekében, hogy többé ne legyenek láthatatlan munkavállalók;
 - a tagállamok azon kötelezettsége, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kiegészítő házastárs is hozzájuthasson biztosítási fedezethez egészségügyi ellátás, öregségi nyugdíj, anyasági ellátások és helyettesítő szolgáltatások, valamint rokkantsági ellátások vonatkozásában;
29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, illetve a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamokban helyi, regionális és nemzeti szinten az esélyegyenlőségért felelős végrehajtó és választott testületeknek.
-